

اَعْارُوْجِي

(۲)

اقرأ باسم ربك الذي خلق بخوان بنام پروردگارت که آفرینش از او سر زد
 (با همه چیز را آفرید) مردی امی چهل سال در میان مردمی نادان زندگی کرد و هیچگاه
 ادعایی نموده و حتی با شعر که بزرگترین هنر عرب و تنها مظہر اطلاع و افکار مترقبی
 افراد ممتاز بود سروکاری نداشته است و در طول حیاتش نه شعری گفته و نه خوانده
 است چنانی کسی یگذفه از کوه حرا باز گشته و در میان قوم نادانی که کسی ابدأ
 توجهی بسواند و رغبتی بخواهد و توشن ندارد از قرائت و علم و تعلیم و فلم سخن میگوید
 بلگذار پیروان مکتب مادی آدمی را فقط ساخته محیط بدانند در مجیطی که زرو
 زور دو مشوق بلکه دو معبد جامعه اندو برای تحصیل اندک تروت خونها ریخته میشود
 و برای چریدن یک شتر (شتربوس) از خاروخاشک بیابان که دیگری آنرا قرق
 کرده چهل سال میان قبائل همنزد و هموطن و هم‌باز و هم کیش جنگ و کشتار بوقوع
 میرسد و نور دیدگان و میوه دلهایشان را از یم ناداری میکشند و نیز برای کسب حیثیات
 واهمی و اعتبارات موهوم و امتیاز نزادی و خانوادگی خانمانها بر باد میرود و چیزی که
 مطرح نیست سواد و علم و قرائت و کفايت است اگر در نظر آریم که قرنها پس از
 نهضت اسلامی هنگامیکه مردم برفتن مدارس مسلمین در اندلس توجیهی
 پیدا کرده بودند اشراف فرانسه تحصیل را برای فرزندانشان نیز می‌شمردند
 و آنها را از کسب دانش منع نمودند میتوانیم وضع دنیا را نیز زمان نزول این آیات
 حدس بزنیم و مراجعت بقدمه ذهن رست قرآن (ژول لا بو) کساد بازار علم را در سراسر
 گسترش بخوبی روشن می‌سازد فرید و جدی ترجمه عربی این قدمه را در چند جای دایرة

المعارف آورده است در چنین عصری بمنهجه برگریده خدا مامور خواندن میشود آری همانقدر تیکه باش فرمان میدهد تا بر ابراهیم سرد و بی آزار شود (کونی برد آسلاماً) و همان نیرویکه بذرات آسمانی و زمین دستور گردش و چرخش میدهد فقال لها وللارض أتيا طوعا او سکرها (۱) و همان فرمان روابعی که بهر چیز امر میکند انجام میشود . (انما امره اذا اراد شيئاً ان يقول له كن في تكون (۲) بمحمد(ص) نیز دستور داد که خوانا شود (امر تکوینی است) او هم قادر برخواندن شد براسنی شگفت انگیز است و خارق العاده و باذهان و افکار بشریکه فقط مشاهدات روز مرد را قبول میکند نا مأнос است ولی عجیب تر خارق العاده تر از خلقت نیست عدم را وجود دادن، و نیست را بهشت آوردن از هر کار دیگر دشوار تر است .

همان مبدأ یکه معجزه خلقت از او سرزده است معجز و حی نیز از او صادر گردیده است اقرأ باسم ربك الذي خلق هر كس اندك آگاهی از فلاسفه دارد میداند هزارها سال است که فلاسفه در پیدایش جهان بیحث و تحقیق پرداخته و بالآخره تقریباً اتفاق کرده در اینکه عالم قدیم است و خدا برستان آنها از طرق دیگر (غیر از طریق خلق و ایجاد) بروجود پرورد گار استدلال نمودند مانند اسطو که حر کت را دلیل بروجود آفرید گار گرفت و بعد از ظهور اسلام و انتشار فلسفه یونان در میان مسلمین عقیده بقدم عالم در آنان نیز سرایت کرد ولی متکلمین این عقیده را نیسنیدند و آنرا مستلزم عدم وحدت واجب الوجود و تعدد قدمها و آلهه میشمردند بر حدوث عالم استدلال نمودند لیکن با کمال تاسف ادل آنها که از راه تغییر عالم و حدوث اعراض میتواستند حدوث جواهر و ذوات را ثابت نمایند بسیار سست بود .

شیخ الرؤیس که هم عقاید فلاسفه را پذیرفته بود وهم میتواست عقیده اسلامی را معتبر و محترم شمارد و گفت « عالم مخلوق خدا ولی قدیم زمانی است همچنانکه حر کت دست بعملت حر کت قلم هست و در عین حال زمان هردو حر کت یکی است همین طور خداوند علت آفرینش است ولی از وقتیکه خدا بوده عالم هم بوده است » این بود نمونه طرز تفکر واستدلال گذشتگان اما خوشبختانه هرچه علوم و افکار پیش میروند حقایق دین و گفته های قرآن مبرهنتر و روشنتر میگردد .

دانشمند عالی مقام فرانک آئین استاد فیزیک زیستی میگوید در باره اصل و منشاء جهان چهار فرض ممکن است نمود ۱- جهان خواب و خیالی بوده و حقیقت نداشته باشد ۲- خود بخود از عدم برخاسته باشد ۳- قدمی باشد ۴- مخلوق باشد حقیقت فرض

۱- پس با اسمانها و زمین مخفت خواه ناخواه برقرار آید .

۲- همانا فرمان او (خدا) چنین است که هرگاه بجزی بنخواهد بگوید باش میشود .

اول و دوم قابل بحث ورد نبوده باطل بودنشان معلوم است اشکال فرض سوم (قدم عالم) این است که طبق قانون ترمودینامیک (حرارت) حرارت تمام اجسام در کاهش است و نتیجه در آخر کار بدرجه‌ای میرسند که، دیگر انرژی قابل مصرف وجود نخواهد داشت و هرگاه جهان آغازی نداشت و قدمیم بود باید مدت‌ها پیش چنین حالت مرک و رکودی حادث شده باشد خوreshید سوزان و ستار گان و زمین آکنده از نیروی حیات گواه صادق و برhan غیر قابل تقاضی بر آغاز داشتن جهان و مخلوق بودنش در زمان است و آفرینش‌های ابدی توانا و دانا آنرا آفریده است (از شماره اول مکتب تشیع با تلخیص).

ربک لفظ رب بمعنی صاحب‌ومالك و آقا است و باتر بیت از لحاظ اشتراق ادبی ندارد زیرا اولی مضاعف (رب) و دوم باب تغییل (تفعله) از رب‌وه و مقتل اللام است و رب‌وه بمعنی بالیدن و نمو کردن و زیاد شدن است که ربا هم از همین ماده است ولی در معنی رب تربیت هم ملحوظ است بنابراین معنی آیه چنین است.

بعضیان بنام پروردگارت صاحب‌ومالك و فرمایش را تکوینی و تشریعی عموم کائنات از او هست رب را بصورت صفت و خلق را بصورت فعل ماضی آوردن مشعر براین است که آفرینش در گذشته انجام یافته ولی تربیت موجودات مقید بزمان نیست و همواره در جریان است.

خلق‌الانسان من علّق هر چند خلق در آیه نخست آفرینش آدمی را هم در برداشت ولی برای عظمت انسان و اهمیت مقامش از میان همه مخلوقات او را نام بردو با تکرار خلق چنین می‌فهماند که آفرینش این موجود گویا عملی جداگانه و در برابر آفرینش مطلق خلق است چنانچه خود فرآن ثم انشاها خلقا آخر فرموده است.

مهم شمردن مقام انسان منحصر بوحی و دین نیست بلکه فلاسفه محقق از دینداران و بیدینان و دانشمندان بزرگ نیز با اینیاء همراه‌اند (برکسن) آدمی را موجودی جدا از دیگر حیوانات میدانند و کائنات را بجمادونبات و حیوان و انسان تقسیم می‌کنند هتلینک می‌گوید «طبیعت از آغاز خلقت هر روز مصنوع جدیدی بیازار جهان می‌آورد تا انسان را آفرید پس از بوجود آوردن وی دیگر مخلوق تازه‌ای بیرون نداد و گویا خود از کار باز ایستاده و این هنر نمائی را بیش واگذاشت»

این متفکر بزرگ می‌خواهد همان معنی خلیفة الله ای انسان را پرورداند ولی تعییراتش از جنبه دینی ناپسند است الکسیس کارل این نایخه بزرگ عصر ما کتابی در این باره نوشته که از نامش (آدمی این موجود نا شناخته و مجهول) اهمیتی را که بانسان داده پیداست.

باری قدرت لا ایتناهی بروردگار چنین موجود عظیم و اسرار آمیز را از خونی

بسته آفریده از ماده‌ای پلید و فرت انگیز اشرف مخلوقات ایجاد کردن بر اتباع دشوار تر از یک‌فرد امی را دانا ساختن است.

اقرأ ورباك الاكرم

بخوان وپروردگار تو آن خدائیکه کریمتر و بخشنده تر است.

تکرار اقرأ اضافه بر اینکه اهمیت قرائت را میرساند باین نکته توجه میدهد که خواننا شدن و ملکه قرائت بوجود آمدن نیاز بتکرار و تلقین و تصریف دارد و ربک را دوباره آوردن برای دلالات تربیت است اولی مفهوم تربیت خلقی و تکوینی است و از این جهت به **الذی خلق** توصیف شده دومی تربیت خلقی و تشریعی و بهمین مناسبت **الذی علم** را صفت آن قرار داده ولی **الاكرم** را در اینجا آفروز که مقام شامخ داش را بشناساند که هیچ نعمتی حتی هستی و آفرینش بانعمت عظامی علم برآبری نمیکند.

برای آنکه بر تری داش بر آفرینش بهتر اثبات و معلوم گردد این آیه را معا
غرک بر بک الکریم **الذی خلق** **فسواك** **فعدلک** از سوره انقطار را با آیه مورد بحث مطابقه میکنیم که در آنجا خداوند برای نعمت خلق و تسویه و تعدلیل بکریم یعنی بخشنده متصف شده واینجا برای تعلیم باکرم بخشنده‌تر موصوف گردیده است.

الذی علم بالقلم علم الانسان مالم يعلم

آنکه آموخت بقلم ، آموخت آدمی را آنچه نمیدانست پروردگار بخشنده تر (از هر بخشنده) انعام خود را از خلق کردن آغاز و با آموختن ختم فرمود . بدیهی است که قبل از آفرینش انعامی نیست و برتر از علم نعمتی وجود ندارد و علم و عرفان هدف آفرینش بشریت است که **وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون** و **وجون علم صحيحة انفالك** از عمل ندارد چنانچه امیر المؤمنین میرزا میرزايد العلم مقرن بالعمل فمن علم عمل در آیه اثر ونتیجه علم یاد شده است و بهمین لحاظ مفسرین لیعبدون را به لیعرفون تفسیر فرموده اند و بشر ثمرة شجرة خلقت و علت غامی کائنات را که خلق لکم ما فی الأرض جمیعاً و خلق لكم ما فی السموات وما فی الأرض بنا بر این هدف بودن علم برای خلقت روشن میگردد اما همین علم باهمه عظمت و اهمیتش نیازمند بقلم است زیرا حفظ و انتشار و بسط و تکثیر و تعویم و تقاضا بقلم باز است این هم قدرت نمائی دیگر است کسیکه یکچوب خشک پوک میان خالی و یکچمامد بی اوزش ناچیز بیحس و حرکت را منشأ اینهمه آثار بزرگ میکند و حیات دین وبقاء دولت و کمال فرد و نظام اجتماع را متوقف بر وجود ان موسازد يك انسان سالم عاقل را قادر است دانا کند و خلقت فاخر نبوت را بر قامت زیباش بپوشاند .

با این بیان اهمیت کتابت را ببشر میشناساند و بقلم عظمتی میدهد که معاصرین قرآن در هیچیک از اقتدار جهان نمیتوانستند آنرا نیک دریابند و در اهمیتی که این کتاب آسمانی بقلم میدهد همین بس که آنرا شایسته برای سوگند آفرید گارمیسازد نوالقلم وما یسطرون (سوگند بخمامه و آنچه مینویسد) ضمناً در این آیات تنظیم کلامات و پس و پیش آمدن آنها قابل دقت است که قرائت را مقدم بر کتابت و مکرر آورده است زیرا که زبان پیش از خط پیدا شده و قرائت هم از حیث زمان وهم از نظر مقام و اهمیت مقدم بر کتابت است و نیز هر کتابتی حداقل دو قرائت را از خود نویسنده لازم دارد یکی آنکه قبل آموخته و خوانده تا آنرا مینویسد دیگر اینکه در حال نوشتن از نظر میگذراند هر چند بزبان نیاورد و شاید از همین لحاظ برتری قرائت بر کتابت است که نام کتاب آسمانی مسلمین قرآن است باضافه اینکه این اسم شریف مترقبیتر از کتاب است زیرا به پیش نظر دارد نه بعقب بدیهی است نوشته‌ای را باعتبار آنکه نوشته شده است کتاب میخوانند ولی قرآن یعنی نوشته‌ای که بعد از کتابت خوانده میشود و خواهد شدو شایسته خواندندست.

تکرار علم نیز مانند اقرأ برای تعظیم و اهمیت دانش است ولی شاید بتوان آنرا ناظر بدو نوع علم دانست اکتسابی و الهامی علم در اولین بار چون قید بقلم شده ظاهر در دانش است که افراد بشر از یگدیگر میاموزند و چون نیروی معنوی و غریزه تعلم واستعداد فراگرفتن علوم و وسائل لازم را خداوند عنایت فرموده این تعلیم راهنم بخود نسبت داده است مانند زراعت که در سوره واقعه خود را زارع نامیده و تمام افعال مخلوق را میتوان فعل خدا وخلق او دانست والله خلقکم وما تعلمکم یعنی (خدما شما و آنچه را میکنید و میسازید آفریده است) و نیز کشتی را در ردیف سایر مخلوقات از خورشید و ماه و ستارگان ذکر کرده است.

وعلم در آیه بعد اشاره بدانش باشد که بوسیله وحی والهام به بشر تعلیم شده باشد و مالیم یعلم (چیزیکه نمیدانست) چیزی را که نمیتوانست بداند معنی شود و اینگونه تفسیر در قرآن فراوانست مانند (لایاقون بمثله ولن تھلوا) که باید نمیتوانند مانند آن (قرآن) بیاورند و نخواهید توانست آنرا انجام دهید ترجمه شود.

این موضوع بقدرتی مهم است که باید برای توضیح و تشریحش کتابی مفصل نوشت و نویسنده یادداشت‌های دارد که شاید بتفویق الهی بعدها منتشر شود.

ضمناً یقین داریم که بعضی بقدری لجوچ و معانده‌ستند که هیچ دلیل قوی و برهان محکم و متینی را در امور دینی نمی‌پذیرند همچنانکه معاندین معجزات پیغمبران را پذیر فتند.

ولو اتیتہم بکل آیة ماتبعوا قبلتک یعنی اگر جمیع معجزات را بر ایشان بیاوری از قبله تو تبعیت نمیکنند ولی برای مردمیکه در جستجوی حق و حقیقت هستند اینجا بچند نکته فقط اشاره میکنیم تا طالبان راه راست خود بتفکر و تحقیق پردازند .

۱- جمیع از دانشمندان بزرگ معتقدند که کلیه علوم و بلکه همه پیشنهادها را انبیا با یه گذاری نموده اند و بعد بشر بتوسعه و تکمیل آن پرداخته است . ملای روم در مشنوی میفرماید .

عقل و حس را سوی یسو، ره کجا است	این نجوم و طب وحی انبیاء است
لیک صاحب و حی تعلیمیش دهد	قابل تعلیم و فهم است این خرد
اول او لیک عقل او را فزود	جمله حرفاها یقین از وحی بسود

در این اشعار اشاره‌ای باشد این دسته هم شده است .

۲- اگر این عقیده را پنذیریم ولی در اینکه عقل بشرطی احتاج است تا آنرا بجنیش آورند و آزاد سازند و روش نمایند تا بکار افتد و گرنه ممکن است سالها بلکه قرنها خفته و تاریخ و بیحرکت بماند و این عمل را بشاهادت تاریخ و عقل کسی نکرده و نمیتواند بکند چنانچه امیر المؤمنین (ع) در هدف بعثت میفرماید .

لیشروا لهم دفاتر العقول یعنی آنان بر التکیخته میشووند تا گنجهای نهفته خردها را بر انگیزند و بشورانند و در نتیجه گوهرهای علوم و معارف در دسترس بشر قرار گیرد و از همین نظر است که این شیوه میگوید «حقایق و تحقیقات دینی شاه فنر تجسسات علمی بوده و هست »

۳- علوم و صنایع مربوط بعقاید دینی و امور مذهبی (هرچند ادیان و مذاهب) در زمانهای بسیار دور از ما پیشرفت‌های عجیب کرده و آنچه برای معاش و بهتر ذیستن و محفوظ ماندن در دوران اخیر صورت علمی پیدا نموده است برای نموده اهرام مصر را در نظر میگیریم مدت‌ها است هیئتی از مپرذ ترین دانشمندان معاصر در لندن بتحقیق و کشف اسرار علمی این مقبره هامشغولند و طوریکه مجله رسالت‌الاسلام نگاشته تا کنون با کشاورزیات حیرت بخش توفیق یافته‌اند و تا آنجا که بخاطر دارم از جمله پیشگویی ظهور حضرت موسی را چند هزار سال پیش نموده و در آنها ثبت کرده‌اند و دیگری سنگش دقیق فاصله خورشیدتا زمین و ارتفاع یکی از اهرام‌ها را نموداد آن قراردادن با اینکه کشف حقیقت نور و سرعت سیر آنرا مربوط بعلوم جدیده می‌پندارند و از این قبیل رموزیکه همه را مات و مبهوت ساخته است و در عین اینکه علوم عصری از درک

بسیاری از آن اسرار عاجز مانده است در صورتیکه علم غذا شناسی و ساختن و یقاینهای و میکرها و حتی علم فلاحت تهیه وسائل حمل و نقل سریعتر و آسانتر که مستقیماً با حیات و معاش آدمی سروکار دارد خیلی تازه و جدید است و یا صنعت مومنانی نمودن اموات بطوریکه یگرده را چند هزار سال چنان نگهداری کنند که حتی مؤهدها همچنان قوسی بمانند و فرو نیفتد که هیچکس در هنر آنرا امروز نتوانسته بفهمد باید آنمه بیشتر نماید ولی تخدیر که در تخفیف آلام بشر موقع جراحی بینهایت موثر است در این اوآخر عملی گردید دقت و مطالعه در این امور مسلم میدارد که غریزه نیرومندی بدنی است که دانشها را بوجود آورده و بکمال میرسانده حواej زندگی و احتیاج که یک امر عدمی است.

۴- نتیجه تحقیقات علماء بزرگ در تاریخ پیدایش اغلب دانشها باینجا رسیده است که جهات دینی منشاء آنها بوده است مانند بنائی و معماری و حجارتی و نقاشی و کاشیکاری حتی هندسه و حساب بمنظور تعیین مساحت معابد و بلکه موسیقی برای خواندن او را مذهبی در بعضی شرایع اختراع و تکمیل یافته است.

۵- از آنچه مریوط بزمانهای دور است و راه تشکیک و تردید در آنها برای معاند باز است صرفنظر میکنیم بزمان حاضر و گذشته ایکه تاریخ محقق دارد میپردازیم. از آغاز حیات بشر از پیدایش زبان و خط که بگذریم هیچ نهضتی بعظمت اسلام و رنسانس نبوده است و امروز بر عموم جهانیان ثابت شده است که نهضت جدید اروپا مولود اسلام و نتیجه ارتباط شرق و غرب و آشنازی با تمدن عظیم اسلامی بوده است.

علامه اقبال پاکستانی در مقاله عالمانه خود که «بوسیله» سید جلیل جناب آقای سعیدی ترجمه و در مجله آموزش و پرورش درج شده است میگوید «هر چند اروپا حقی را که اسلام بر تمدن جدید دارد قدرتی دیر شناخت ولی بالآخره مجبور شد با آن اقرار واعتراف نماید سپس مسوطاً آنرا تشریح و در اثبات آن استدلال و محققانه اقامه برهان میکند آری این مطلبی است که مسیحیان و اروپاییان وامریکاییها علاوه بر اقدار در کتب و مطبوعاتشان جدا گانه نیز در باره‌اش کتابهایشان نوشته‌اند و اگر بخواهیم آن عده کتبی که به فارسی و عربی هم ترجمه شده است جمع آوری کنیم کتابخانه‌ای بزرگ میشود از قبیل میراث اسلام تالیف هیرز تن از اساتید بزرگ اسلام و تاریخ تمدن گوستاولو بون فرانسوی و عالم تو اسلام متودارد امریکایی و اسلام در قرن چهارم از ادم تا نز آلمانی و تاریخ تمدن از جرجی زیدان مسیحی و صدھا کتاب

مستقل دیگر بنابراین رنسانس و تمدن جدیدزاینده تمدن اسلام و نهضت و تمدن اسلامی فقط بوسیله یکفراد امی (محمد ص) وحی او (قرآن) وجود یافته

است پیر وان حضرت مسیح که امروز دانشمندانه تن مردم جهانند بزرگترین معجزه بیانبر شان را زنده کردن چند تن مرده میدانند و با آنکه چز نقل و روایت مدرکی ندارد باهمه روش فکری آنرا پذیرفته اند آیا در اعجاز پیغمبر بزرگ که ملتی را زنده کرد و بوسیله آنها جهانی را که هم اکنون آثار این احیاء موجود و محسوس است سزاوار است روش فکران ما تشکیک کنند؟ مردی امی در میان مردم بیسواند و منحظر چهل سال بدون هیچ ادعائی زیست میکنندیگروز از کوه حرا سرازیر شده مدعی میشود که بر من وحی نازل و بر سالت برگزیده شده ام و تا آخر عمر گاه بگاه حمالش تغییر میکند همینکه بحال عادی بر میگردد آیا تو فرمی خواهد و مسلمین آنرا نوشت و غالب حفظ مینمایند و مجموع آن آیات بدون کوچکترین تغییر باقی است و قرآن نامیده میشود اثر این ادعا و تأثیر این کتاب این شد که از آن جامعه مردی ملتی زنده متخد و با ایمان بوجود آورد تاریخ عرب و چنرا فیضی عربستان و زبان تازی وهمه چیز آنها تاد لهایشان را زنده ساخت و همین کتاب است که فعلاً ششصد میلیون پیرو دارد و باعث ماندگی کشورهای اسلامی و نبودن پشتیبانی و دستگاههای تبلیغی منظمی حتی در قلب ممل زنده و کشورهای اروپا و امریکا در پیشرفت هست اگر اینها همچنان نیست پس چیست؟ منکرین ادیان احیاء اموات را از عیسی ویدیهند ازدها شدن عصا را از موسی انکار میکنند آیا با معجزات محمد (ص) و آثار موجود و محسوس آنها و بیویژه با معجز جاویدانش قرآن که چهارده قرن است فریاد میزند اگر میتوانند یکسوزه یکسطری مانندش بیاورید واحدی نتوانسته بیاورد چه میکنند؟

۶- نابغه عصر ما الکسیس کارل در کتاب راه و رسم زنده‌گی میگوید (سعادت بشر و قی تأمین میشود که مفز و قلب بشر باهم بروش باشد تمدن اروپائی این عیب را دارد که مفر را بیش از اندازه تقویت کرده و ترقی علوم و صنایع تنتیجه آنست و قابل امتروک گذاشته است و از اینجهم ایمان و عشق و فضائل اخلاقی که تهره آنست ضعیف و فاسد شده است و جمیع بدمعتیهای ما در این دوره و مفاسد تمدن حاضر ماشینی از این است آری شناختن خدا و صفات جمال و جلالش و عوالم بعد از مرگ و سعادت و شقاوتش و باور داشتن آنها که باهم طلاح دینی ایمان بعیب نامیده میشود کن اساسی ادیان است و فقط بوسیله پیغمبران به بشر آموخته شده است و گرنه عقل و حس بشر با آنها راه ندارد حکیم بزرگوار فردوسی میگوید.

خ-ردگر سخن بر گزینند هم-ی
هدین دانش و هوش و رأی و توان
تمدن عصر ما از جهات علمی و صنعتی و آثار مغزی نقصی ندار فقط فقدان وجودان
اخلاقی و عرفان دینی است که دنیا را باهمه نعمتها ولذائتش بجهنمی سوزان تبدیل کرده
است و برای تامین سعادت و راهای از این بد-بختیها جز توسل بوحی و بیروی انبیاء و
تقویت ایمان چاره‌ای نیست و امتیاز تمدن اسلامی بر تمدن اروپائی نیز همین است اکنون
معنی علم الانسان مالم یعلم و معنی و یعلمکم مالم تکونوا تعلمون یعنی پیغمبر
می‌آموزد بشما آنچه را که نمیتوانستید بدانید معلوم می‌شود بالیکه سخن بسیار دراز شد
ولی اعتراض می‌کنم که قطره‌ای از اقیانوس معانی پنج آیه شناخته نشد همه گفتیم و یکی
گفته نیامد زهزار خداوند بهمگی بصیرت و توفیق عنایت فرماید .

پایان

د کفر رسا

سخنان محمد (ص) و علی (ع)

بالبر یستعبد الحر

بیاموز از علی پندی کز آن پند روان راروشن و تابنده سازی
نکوئی کن که بالحسان و نیکی قوان آزاد گان را بنده سازی
اتقوا من مواضع التهم

آنچه گویم در این زمینه کم است
منشین با کسیکه متهم است
چون کمان قامتش همیشه خم است
کار بند ره‌آز بند غم است

لکه‌ای تیره تر ز تهمت نیست
تا گر فتار تهمت نکنند
هر که آماج تیر تهمت شد
هر که پند رسول(ص) اکرم را

دانی آن پند آسمانی چیست
(اتقوا من مواضع التهم) است